

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Budtz* til justitsministeren:

„Hvorned begrundes justitsministeren, at 4 ud af 5 biografbevillinger i én kommune (Århus) efter den seneste bevilling nu er tildelt organisationer og kommunale myndigheder?“

Hanne Budtz: Den højtærede minister har sikkert af pressen set, hvilket røre det har vakt, at han har givet bevillingen til Reginabiografen i Århus til Århus kommune. Lad det være sagt straks, at både de øvrige kritiske røster og jeg naturligvis er ganske klar over, at det har den højtærede minister ret til. Loven siger, at bevillingen kan gives til en kommune, en enkeltperson, et produktionsselskab og — i særlige tilfælde — til en organisation med et almennyttigt formål.

Når justitsministerens handling trods dens lovmedholdighed alligevel har givet anledning til så megen kritik, og når også jeg til trods herfor tillader mig i det høje ting at anmode om ministerens begrundelse, skyldes det den særlige linje, der synes at være fulgt netop med hensyn til biografbevillingerne i Århus kommune.

Det kan vel ikke være helt uden betydning for den højtærede minister, hvad der er både befolkningens og biografbranchens opfattelse vedrørende tildelingen af disse bevillinger. Meningen må vel stort set være den, at de forudsættes givet til personer med faglige kvalifikationer eller til personer, der har indlagt sig en ganske særlig fortjeneste, som regel kunstnerisk fortjeneste, og som må antages at have forudsætning for at kunne sætte sig ind i de faglige forhold.

Når loven udtrykkeligt siger, at bevilling til organisationer kun bør gives i særlige tilfælde, er det vel noget af en udfordring til den offentlige mening, at 3 af biografbevillingerne i Århus kommune i forvejen er givet til organisationer, nemlig til en lærerforening, til en arbejderorganisation og til Aarhus Teater — jeg går ud fra, at Aarhus Teater ikke kan betragtes som en enkeltperson. En fjerde bevilling er givet til enkeltperson, og da Regina blev ledig,

efter at Johannes Meyer havde overtaget Metropolteatret i København, var den vel også forventet på ny givet til en enkeltperson.

Selv om forholdet er det, at loven nævner, at en bevilling kan gives til en kommune, vil en kommune vel i relation til en biografbevilling blive betragtet som en organisationslignende institution, og det har formentlig ikke været meningen med loven, at en enkelt kommune i den grad skulle blive domineret af organisationsejede bevillinger. Forholdet er da også det, at landet taget under ét ikke er domineret af organisationsbevillinger.

Nu har den højtærede minister jo filmsrådet til at afgive indstilling. Den højtærede minister behøver ikke at rette sig efter den, men hvad skal han så egentlig med en indstilling? Vi ved, at filmsrådets afgørelser ikke er offentlige, men det kan ikke undgås, at et og andet alligevel siver ud, og uden naturligvis at kunne æske noget svar af den højtærede minister om rådets indstilling har jeg dog personlig forstået, at rådet ikke alene positivt havde indstillet en enkeltperson, men endog principalt havde udtalt sig imod at give bevillingen til Århus kommune.

Derimod kunne jeg benytte lejligheden til også at spørge den højtærede justitsminister, om det ikke er sådan, at kommunen i forvejen er i besiddelse af en bevilling til at drive biograf, mig bekendt en temmelig gammel bevilling, vist fra omkring 1946, som kommunen aldrig har udnyttet. Men da der altså med denne, nu meget omtalte, seneste kommunale bevilling af justitsministeren synes at være givet udtryk for konsekvent i én kommune at ønske at give bevillingerne til andre end enkeltpersoner, er det, jeg finder anledning til at stille den højtærede minister det spørgsmål: hvorned begrundes justitsministeren, at 4 af 5 biografbevillinger i Århus kommune — ja, på baggrund af kommunens latente bevilling, kan man måske oven i købet spørge, om det ikke snarere er 5 af 6 — er givet til andre end enkeltpersoner?

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Inden for Århus kommunes område er der